

[Grete Schødt]

tilbud, når det gælder handicappede boliger eller ældreegnede boliger i den almennyttige sektor eller i en byfornyset bolig, ganske som socialministeren også var inde på. Men jeg har efter at have lyttet til ministerens tale en forventning om, at man kan tilslutte sig det af Socialdemokratiet og CD fremsatte forslag herom.

Og under henvisning til socialministerens ændringer i § 138, som taler om forsøgsordninger, vil vi under udvalgsarbejdet bede om en nærmere præcisering heraf. Hvad er det, der giver større variation i tilbud til personer, som af helbredsmæssige grunde har behov for støtte?

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslag nr. L 144 fremsat af Socialdemokratiet og CD til videre behandling i udvalget.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er helt uacceptabelt, når vi i den senere tid har set en række eksempler på, hvordan kommunalt stivsind og kassetænkning hos enkelte kommuner har forhindret ældre og handicappede i at flytte til en anden kommune, hvor nærtstående pårørende bor.

Det er en form for kommunal stavnsbinding, som vi ikke kan være bekendt i et moderne velfærdssamfund, ganske enkelt.

Som jeg ved tidligere lejligheder har sagt, vil vi i Det Konservative Folkeparti have det problem løst og helst i en vis fart.

Bedst ville det have været, om alle kommuner selv havde haft fingerspitzengefühl nok til at klare opgaven. Det er heldigvis også tilfældet for de fleste kommuner, men tilbage er altså et antal kommuner, som alene lader sig dirigere af snæversynet, kortsigtet og bureaukratisk kassetænkning. Det kan vi ikke leve med, og det har vi fra konservativ side sagt klart og utvetydigt, så det skulle være til at forstå for kommunerne.

Fra denne talerstol og andre relevante steder har vi, med statsministeren i spidsen, klart tilkendegivet, at vi om nødvendigt er parat til at lovgivningens vej at gribe ind.

I dag har vi ud over regeringens lovforslag yderligere to lovforslag til behandling. Fælles for alle tre er at sikre de ældre og handicappede retten til at flytte over kommunegrænsen uden at miste retten til en plejehjemsplads, ældrebolig eller en beskyttet bolig, som de er ble-

vet visiteret til i hjemkommunen. Det giver i sig selv grundlag for en stærk forventning om, at vi både kan finde et flertal bag en gedigen løsning, og at det kan gå lidt kvikt i udvalgsarbejdet.

Ifølge regeringens lovforslag får personer, der er godkendt til en plejehjemsplads, ældrebolig eller beskyttet bolig, ret til at blive optaget på eller anvist til en tilsvarende plads i en anden kommune, når særlige forhold taler for det. Særlige forhold kan f.eks. forekomme, hvis en flytning er afgørende for at bevare kontakten med nærtstående pårørende, men det kan også være ønsker, der beror på religiøse og lignende forhold.

Som det er fremgået, er det vigtigt for Det Konservative Folkeparti, at denne ret nu bliver knæsat i lovgivningen, og det er heller ikke uvæsentligt for os, at betingelserne for at have denne ret bliver tilstrækkelig fleksible. Det er opnået med formuleringen i regeringens lovforslag.

Med hensyn til det økonomiske ansvar lægger vi vægt på, at det knyttes sammen med beslutningskompetencen, og derfor er det naturligt at placere det økonomiske ansvar hos fraflytningskommunen, som har visationskompetencen. Alt andet kunne føre til en ny utilsigtet form for kassetænkning mellem kommunerne.

Endelig er vi meget optaget af forslagens forsøgsbestemmelse. Vi ser virkelig store perspektiver i den mulighed, der nu gives for på forsøgsbasis at udbetale et kontantbeløb til den enkelte, som så selv kan vælge at købe sig til præcis den hjælp, der er brug for.

Vi er spændt på at se resultaterne fra de forsøg, der forhåbentlig kommer i gang.

Socialdemokratiets og CD's forslag adskiller sig på nogle punkter fra regeringens, bl.a. er de almennyttige boliger specifikt nævnt i lovforslaget. Det har vi ikke de store problemer med i Det Konservative Folkeparti, og jeg er sikker på, at vi nok skal finde en løsning dér.

Derimod er vi knap så begejstrede for den utrolig firkantede afgrænsning af, i hvilke situationer de ældre og handicappede har ret til overflytning fra den ene kommune til den anden. Vi synes, at det er for snævert, når denne ret fuldstændig entydigt betinges af, om den pågældende har enten ægtefælle, forældre, søskende, børn eller børnebørn i tilflytterkommunen.